

Onttroonde Hoolwerf is boos

Nico Vink

Schaatsen * Willem Hoolwerf werd ontroond als Nederlands kampioen massastart. De Eemdijker deed met neef Evert nog wel een ontsnappingspoging, maar moest uiteindelijk toezien hoe Douwe de Vries er met de NK-titel in Heerenveen vandoor ging. Daar kon Hoolwerf wel mee leven, maar toch was hij na afloop

kwaad. Zijn boosheid richtte zich op een akkefietje tussen zijn kopman Gary Hekman en Simon Schouten, die het begin dit jaar op de Weissensee ook met elkaar aan de stok kregen. „Schaamtelos voor de sport, Schouten rijdt gewoon Hekman de baan uit. Het is altijd gedonder met de ploeg van Jillert Anema.” Vervolgens werd hij gesust door neef Evert - teamgenoot van Schouten.

Van den Hoek wint competitie

Nico Vink

Veldrijden * Met haar tweede plek in de Kasteelcross in Vorden heeft Bianca van den Hoek de nationale topcompetitie, een klassement over zeven wedstrijden, op haar naam geschreven bij de elite/beloften. Zo sloot de Bussumse veldrijdster een toch al bijzonder goed jaar in stijl af. Van den Hoek won zowel het EK als het WK bij de masters op haar

naam schreef. In Vorden had ze het niet makkelijk. Ze reed over een boomstronk heen en werd gelanceerd richting een tuinhokje. Het liep goed af en ze zette een inhaalrace in. Marco Ehlert finishte bij de mannen als zeventiende en de Kortenhoever werd zesde in de topcompetitie. Bij de amateurs werd Bart de Veer (Vreeland) vijfde in de Kasteelcross. Micha de Vries ontbrak vanwege knieklachten bij de masters.

Sport **9**

Regionaal

Deelnemersrecord bij jaarlijks eindejaarstoernooi met tennissers van heinde en verre

Bont gezelschap bij Tulip

Robert Berkeley

Tennis * Tennis een zomersport? Misschien wel een beetje, maar afgelopen week bleek dat deze sport ook in de winterperiode populair is. Bij het jaarlijkse eindejaarstoernooi van Tulip in Hilversum waren dit jaar maar liefst 623 inschrijvingen, waarmee het deelnemersrecord van vorig jaar (585) werd verbroken. En het was een bont gezelschap, zo bleek gisteren op de finaledag.

Omdat er niet zoveel toernooien zijn rond de kerstdagen, komen liefhebbers van heinde en verre op dit toernooi af. De winnares van het damesenkel-3 bijvoorbeeld, Kristel van der Heijden, woont in het Brabantse Son en Breugel. „Ik speel veel ranglijstoernooien en wilde eigenlijk zo'n toernooi in Papendrecht spelen. Maar door mijn werk had ik een verhindering en dat mag niet op die toernooien. Dus ging ik zoeken en kwam ik Tulip tegen. Ik zag dat er veel inschrijvingen waren in de 2- en 3-categorie.”

En zo speelde ze aardig wat potjes. In de 2-categorie verloor ze weliswaar in de tweede ronde, maar ze was wel de enige die winnares Marleen Habes een setje wist af te snoepen. „Ik train gewoon het hele jaar door, in de winter misschien nog wel harder. Het was de eerste wedstrijd even inkomen, maar daarna heb ik lekker getennist en kwam de dingen eruit waarop ik heb getraind. Fijne banen ook hier, ze zien

De Brabantse Kristel van der Heijden sloeg zich naar de winst in het damesenkel-3.

FOTO STUDIO KASTERMANS

er netjes uit en de ballen gaan vrij snel, wat wel bij mijn spel past.” Vanuit Son en Breugel was het een eindje heen en weer rijden en dat deed de 24-jarige Van der Heijden vijf keer de afgelopen dagen (Gelukkig alleen zaterdag anderhalf uur uitloop, verder alles stipt op

tijd”), maar er kwamen ook deelnemers van nog veel verder weg. Zo woont Liam Roos (21) in het Amerikaanse South Carolina, waar hij voor het vierde jaar studeert en college-tennis speelt. „Daar zit ik acht maanden per jaar. Rond kerst en in de zomer kom ik terug naar Neder-

land en probeer ik wat toernooitjes mee te pakken. Leuk om spelers van vroeger weer tegen te komen.” In Hilversum haalde de Amsterdammer twee finales. Die in het heren-enkel-2 verloor hij van plaatselijk favoriet Daniël Fennis met 6-2 en 6-4. „We wisten dat het in deze

partij op de service zou aankomen en helaas haperte die van mij. Misschien wat vermoeidheid.” Over twee weken vliegt Roos terug naar Amerika voor zijn laatste half jaar. „Ik hoop met de universiteit het kampioenschap in onze divisie te pakken, we waren er al dichtbij maar het is nog niet gelukt. En dan ga ik kijken of ik nog een vervolgoopleiding daar kan doen. Anders kom ik terug naar Nederland. Dan hoef ik in elk geval niet meer op hardcourt te spelen, dat is zwaar voor je lichaam en ik heb veel problemen met mijn knieën gehad.”

De herendubbelfinale bij Tulip was snel voorbij. Rick Tania en Tomas Tallart Fabr , die in de halve finale de regionale clash met Erik Goris/Dani l Fennis via een supertiebreak hadden gewonnen, waren niet opgewassen tegen Bart van Haarlem en Igor Straatsma (tweemaal 6-2). „Het dak is voor mij te laag”, verklaarde Tania de nederlaag.

De mannen deden na afloop gezellig samen een drankje en kennen elkaar ook goed: Van Haarlem en Loosdrechter Tallart Fabr  zijn al enkele jaren teamgenoten bij 't Melkhuisje op zaterdag in de hoogste herenklasse. „Afgelopen jaar zijn we tweede geworden, nu gaan we voor het kampioenschap”, aldus Van Haarlem. Straatsma schuift dan aan bij dit team en op zondag gaat dit winnende koppel voor het eerst ook samen competitie spelen bij Amstelpark, gemengd hoofdklasse.

Blijdschap en opluchting bij Wesley Dijs na record

Tessa de Wekker

Schaatsen * Blijdschap en opluchting vochten zaterdag om voorrang in het hoofd van Wesley Dijs, toen hij over de finish van de 1500 meter kwam tijdens de NK afstanden in Heerenveen. Zijn gezicht toonde beide. Een prachtige mengelmoes op het gelaat van een schaatser voor wie eindelijk het muntje de goede kant op valt.

Zijn blijdschap was begrijpelijk. Dijs, 23, snelde naar 1.46,35, iets meer dan twee tienden onder zijn oude toptijd van op de kop af een dag minder dan een jaar geleden. „De omstandigheden waren niet helemaal top. Dan is het helemaal mooi als je je kunt verbeteren”, vertelde Dijs zaterdag na afloop. Zijn nieuwe toptijd was goed voor de zesde plek. Als er dan een minpuntje is aan te wijzen, dan is het die klassering. Een topvijfnotering had hem een ticket naar de wereld-

’Een snellere sprinttrein is er niet in de wereld’

bekerwedstrijd in Hamar opgeleverd. Nu is hij reserve. „Ik hoop nog wel dat ik mag gaan. De WK afstanden beginnen slechts een paar dagen later, dus wellicht dat de rijders die naar de WK gaan Hamar overslaan”, zei de Soester. Een ticket naar Noorwegen, waar Dijs dan zijn debuut in de wereldbeker zou maken, zou een voorlopige kroon zijn op het harde werk dat hij de afgelopen jaren heeft geleverd. Waar het Dijs als junior voor de wind ging, kampte hij sinds zijn overstap naar de senioren met tegenslag. Ziekte, een

slepende enkelblessure en financiële malaise vanwege het failliet van een sponsor dreigden zijn zo hoopvol begonnen schaatscarri re vroegtijdig te laten ontsporen. Maar Dijs knokte door. Vastbesloten om te laten zien dat hij niet dat eeuwige talent is bij wie het er maar niet uit komt tussen de grote mannen. Gerard van Velde, olympisch kampioen in 2002, zag de verbetering bij de jonge schaatser en nam hem op in zijn ploeg. Op eens reed Dijs tussen grote namen als Ronald en Michel Mulder, Dai Dai Ntab en Kai Verbij. Mannen met razendsnelle benen. „Een snellere sprinttrein is er niet in de wereld denk ik”, grijnsde Dijs. „Die gasten rijden allemaal 34-laag op de 500 meter.” De schaatser uit Soest is meer een man van de 1000 en 1500 meter. Daar is hij ook voor naar team Reggeborgh gehaald door Van Velde. „Ik heb veel aan de snelheid

Wesley Dijs juicht na zijn sterke 1500 meter. FOTO ORANGE PICTURES/DOUWE BIJLSMA

van die jongens. Maar zij kunnen zich weer optrekken aan mijn 1500 meter.” Op de kilometer werd Dijs gisteren tiende (1.10,25). Sinds afgelopen zomer voelt Dijs dat hij stappen maakt. „In het begin moest ik echt lossen als we in de training acceleraties deden.

Dat zijn starts vanuit rijden. Die gasten schaatsen dan zo makkelijk naar hoge snelheid, bij mij leek het meer op rennen. Maar ik kan steeds makkelijker mee. Ook in de races. Ik zit nu drie tienden af van de vijfde plek op de 1500. Dan ga je echt meedoen.”